

Dni európskeho filmového dedičstva 10. – 24. október 2003

Z iniciatívy Viviane Reding, komisárky Európskej únie pre vzdelanie a kultúru, bude uprostred októbra celá Európa spoločne sláviť **CinEdays**, druhý ročník Dní európskeho filmového dedičstva.

Zmyslom **CinEdays** je priblížiť európske filmové dedičstvo mladej generácii a zvýšiť vo všeobecnosti záujem o európsky film. Ambíciou je tiež realizovať najväčší filmový festival na svete.

V tomto okamihu má festival viac než 236 partnerov v celej Európe, uskutoční sa v 183 mestách 23 krajín a v 298 kinách. Jeho patrónmi sa v jednotlivých krajinách stali najväčšie osobnosti európskeho filmu, medzi nimi Penelope Cruz, Fernando Trueba, Neil Jordan, Gillo Pontecorvo, Mika Kaurismäki, Mike Leigh, Ken Loach, Manoel de Oliveira a Agnieszka Holland. Záštitu nad celým druhým ročníkom prijal Pedro Almodovar.

Slovenskými partnermi **Cinedays** sú Delegácia Európskej komisie v Slovenskej republike, spoločnosti Asociácia slovenských filmových klubov, Bioscop a Continental Film, patrónmi Juraj Jakubisko a Martin Šulík. Koordinátorom projektu je kancelária MEDIA Desk Slovensko.

V dvoch bratislavských kinách (Tatra, Galéria) a siedmich mimobratislavských (Hviezda Banská Bystrica, Strojár Martin a Kino Klub Prešov, filmové kluby v Banskej Bystrici, Poprade, Trnave a v Galante) budú mať slovenskí diváci možnosť vidieť 28 filmov – koncentrovaný výber toho najlepšieho z európskej filmovej klasiky i zo súčasnej distribúcie.

Program slovenskej časti **CinEdays**, plagát i tlačovú správu nájdete na www.mediadesk.sk.

Jednotné vstupné na všetky predstavenia **CinEdays** je 50,- Sk.

Kontakt: MEDIA Desk Slovensko, Grösslingová 32, 811 09 Bratislava
tel.: 5263 6935, fax.: 5263 6936, info@mediadesk.sk

Citáty patrónov CinEdays

MIKE LEIGH (Veľká Británia)

„Pre mňa ako pre nezávislého filmára je úžasné patriť k veľkej tradícii európskej kinematografie, ktorú predstavujú osobné filmy o živote a ľuďoch, príbehy, ktoré sú vyrozprávané úprimne a vzrušujúco, oslobodené od povrchného tárania Hollywoodu.“

PENELOPE CRUZ (Španielsko)

„Verím, že európska kinematografia je rozhodujúcim aspektom európskeho kultúrneho dedičstva. Zahŕňa v sebe hojnosť talentu a my jej musíme pomôcť prekvitať tým, že budeme povzbudzovať zaangažovanosť inštitúcií na regionálnej, národnej a európskej úrovni.“

„Musíme propagovať filmy starých aj súčasných európskych filmárov mladému a novému publiku a pomôcť im oceniť vplyv týchto filmov na našu kultúru a spoločnosť.“

„Postupujúca európska kinematografia musí stavať na svojich kľúčových prednostiach – kultúrnej rozmanitosti, nekonformnosti a umeleckej slobode a zabezpečiť, aby budúce generácie pokračovali v jeho poznávaní a oslavovaní.“

MIKA KAURISMÄKI (Fínsko)

„Keďže som dlho žil čiastočne mimo Európy, viac si uvedomujem dôležitosť európskej kinematografie a kultúry vo všeobecnosti, naučil som omnoho viac si ju ceniť. Je fantastické, že jestvuje a mali by sme urobiť všetko pre to, aby prekvitala a nevymierala.“

„Ale čo to vlastne je, táto vec nazývaná európska kinematografia? Pozostáva z toľkého množstva rozličných národných a regionálnych filmových kultúr a tradícií a tak veľmi sa líši od jednej krajiny k druhej, že je zložitá vyjadriť pár slovami, čím vlastne je. A práve tu sa nachádza jej sila – v jej rozmanitosti. Európska kinematografia znamená pestrosť a rozmanitosť. Európske filmy nie sú produktmi beztvárej zabávačskej mašínérie, ktorej jediným záujmom je zvýšiť zisk, sú vytvorené jednotlivcami – filmovými tvorcami v rozličných podmienkach v rozličných častiach Európy. Za problém európskej kinematografie sa často považuje, že filmy sú príliš osobné a nie dostatočne „mainstreamové“, no pre mňa práve to znamená bohatstvo, nie slabosť. Väčším problémom je, že príliš málo Európanov má možnosť tieto filmy zhliaďnuť na plátne. Preto je pre mňa mimoriadne dôležité nielen zachovávať pri živote národné filmové produkcie, ale tiež posilniť distribúciu európskych filmov v Európe. Pre tvorcu je veľmi frustrujúce vedieť, že niekde tam sa nachádza jeho publikum, no on mu svoj film nemôže ukázať – a bolo by prepychom pre návštevníkov kín môcť si vybrať medzi viacerými európskymi filmami v programoch svojich kín. Nech žije rozmanitosť!“